

ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการบริการส่วนตำบลลาดงา

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี : การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) สรุปลงได้ ดังนี้

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ยุทศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ชาติ แผนปฏิรูป/
แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/ แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล/ เชิงนวัตกรรม/
การศึกษา/ สาธารณสุข/ วัฒนธรรม/
การท่องเที่ยว

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

แผนแม่บทยุทธศาสตร์เฉพาะ

นโยบายรัฐบาล

แผนบริหารราชการแผ่นดิน

แผนปฏิบัติการกระทรวง/กรม/หน่วยปฏิบัติ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด

แผนงบประมาณเชิงบูรณาการ

FUNCTION AGENDA AREA

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และเป็นกรอบการ การปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศ ภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙-กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม : ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว และในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับ ในอนาคต ๒๐ ปี ข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น

อย่างต่อเนื่อง และมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้น จากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี และรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยี สินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลก ซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า จะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซน ที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่น ที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้า มีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖-๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิต เพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐-๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๑-ปี ๒๕๘๐ มีลักษณะผสมผสานกัน ทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทย เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อ และการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนา และนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมา ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุก ระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบต่อประชาชน ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้าน

คุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำ และความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อม

ส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาค่าครองชีพของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลก จึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทาง การเงิน เป็นต้น เงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัว และมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง เพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศ เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔-๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และ ในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาส และความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยง และภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทางานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทย ที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทาง ที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการ และเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบ ที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก มาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับ การปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่ การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือ บรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยง ที่เกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่ง จะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และ เป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุ ซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้อง สอดคล้องต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่ อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจาก ภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุข ของประชาชน ความยั่งยืนของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของ ชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันการนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความพร้อมและความสามัคคี สามารถนึกถึงกันเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญมากขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของชนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการคำนึงฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แนวทางการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

วิสัยทัศน์

*ประเทศชาติมั่นคง สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนประชาชนมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน*

เจตนารมณ์

๑. เพื่อยุติความขัดแย้งของคนในชาติ
๒. ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและฟื้นฟูความเชื่อมั่นภายใต้ระบบบริหารนิติบัญญัติและตุลาการเป็นการใช้พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ผ่านกระบวนการดังกล่าวซึ่งเดิมรัฐบาลปกติได้ใช้อำนาจนั้นโดยมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง
๓. สร้างเสถียรภาพในทุกมิติทั้งด้านการเมืองความมั่นคงเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างสมบูรณ์และยั่งยืน
๔. ยกระดับการศึกษาสร้างมาตรฐานของการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมไทยตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างยั่งยืนตลอดไป

พันธกิจ

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย และการสร้างความปรองดองสมานฉันท์สร้างสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรของชาติและการบริการขั้นพื้นฐานของรัฐอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้เป็นสังคมที่มีความรู้คู่คุณธรรม สร้างโอกาสให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน
๓. ปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน โดยพัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงในทุกมิติกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
๔. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ
๕. ปรับปรุงการบริหารจัดการของรัฐให้เกิดความโปร่งใส ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจังและยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

๑. คนและสังคมไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง ดัชนีมวลรวมความสุขของคนไทยเพิ่มมากขึ้น และความพึงพอใจในบริการขั้นพื้นฐานของรัฐเพิ่มมากขึ้น
๒. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มมากขึ้น และสถาบันทางครอบครัวและทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
๓. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มการผลิตภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศและสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง
๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่ลดลง รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ
๕. ความโปร่งใสของประเทศไทยมีอันดับที่สูงขึ้น โดยดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันอยู่ในลำดับที่ดีขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มี ๙ ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑** ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒** ยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่มือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓** ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔** ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕** ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖** ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗** ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๘** ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมเอเซีย และประชาคมโลก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๙** ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

นโยบายของรัฐบาล ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

➤ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย, มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารเทคโนโลยี-สารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสพภัย มุ่งสนับสนุนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้-ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริง เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

➤ ๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการชายแดน (๒) การสร้างความมั่นคงทางทะเล (๓) การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ (๔) การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน (๕) การเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่างๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี

➤ ๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มาใช้ตามแนวทางกลไกสามมิติแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

➤ ๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

➤ ๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่า “นโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน” ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจหรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

➤ ๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

➤ ๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อ แรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน ด้วยการปรับปรุงกฎหมาย ขอบบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

➤ ๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชน ให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ ผู้ยากไร้ไร้สภาพ พัฒนาศักยภาพ คัมครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

➤ ๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักพิง และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงิน การคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

➤ ๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย

➤ ๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ ประกาศไว้แล้ว

➤ ๓.๗ แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิ การถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกรล้ำ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของ ผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อน และแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

➤ ๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและ การศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

➤ ๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชน ทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยอาจจะพิจารณาจัดให้มีคูปอง การศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

➤ ๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

➤ ๔.๔ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอน ให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

➤ ๔.๕ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดอง สมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

➤ ๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ

๕.๒ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมกกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากร และทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

๕.๓ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุภในวัยรุน และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุมบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ : รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไป ที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ให้ความสำคัญ ในการบูรณาการงบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดง รายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี

๖.๔ ดูแลเกษตรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐาน สินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไรนา เป็นต้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบ จากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้

๖.๗ ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล โดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการ สร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่ เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้อย่างประภท รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซ ธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดย หน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับ ประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูก สร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุด รวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษี ประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลื่อมงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระ

คืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

(๑) ด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก : โดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใน กทม. และรถไฟฟ้า เชื่อม กทม.กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้

(๒) ด้านคมนาคมทางอากาศ : โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ด้านการคมนาคมทางน้ำ : โดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดัน ให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับ ท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงาน ในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบรวมกิจการเป็น รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของ ประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๗.๑ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียน

๗.๒ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด้านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนา และ นวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน

๔.๒ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่จำเป็นจะต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ จะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๔.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่ เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

๔.๒ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

๔.๓ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่ซ้ำซ้อน และมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

๔.๔ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และ พัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้ กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล,การป้องกันปราบปรามการทุจริต และ การประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ จัดระบบอัตราค่าจ้าง,ปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการ ของภาครัฐกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อ ให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะ วางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน ส่วนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และ ด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนาระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๔ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการ แผ่นดิน โดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้น เฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒ ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

**กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(พ.ศ.๒๕๖๖-พ.ศ.๒๕๗๐)**

- ❖ **วิสัยทัศน์(Vision)** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนและตอบสนองนโยบายของรัฐ
บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น
มีการบูรณาการบริหารจัดการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ”

❖ **พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น**

๑. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี
๒. จัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต/สุขภาพ และการกีฬา
๓. จัดให้มีการเกษตรอินทรีย์ปลอดภัย
๔. จัดให้มีการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
๕. จัดให้มีการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม
๖. จัดให้มีการส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. จัดให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. จัดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๑๐. จัดให้มีการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๑๑. จัดให้มีการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ/การท่องเที่ยว

❖ **จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา**

๑. มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย ระบบสาธารณูปโภคทั่วถึง
๒. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. มีการพัฒนาชุมชนและสังคม มีความเข้มแข็งและสงบเรียบร้อย
๔. มีการลงทุนและพาณิชยกรรม ในพื้นที่มากขึ้น
๕. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
๖. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์/เผยแพร่ให้มากขึ้น
๗. มีมาตรฐานการบริหารและการบริการการท่องเที่ยวในระดับสากล มีนักท่องเที่ยวมากขึ้น
๘. เพิ่มจุดมุ่งหมายของเศรษฐกิจพอเพียง
๙. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ
พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างอำเภอ
- ๑.๒ การขยายเขตประปา หรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน
- ๑.๓ การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง
- ๑.๔ การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง
- ๑.๕ การจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกของรถยนต์ไม่เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งป้ายห้ามมิให้
รถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุก
- ๑.๖ การจัดทำผังเมืองรวม
- ๑.๗ การพัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง
- ๑.๘ การพัฒนาระบบจราจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๒.๑ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
- ๒.๒ การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ๒.๓ การส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
- ๒.๔ การป้องกันยาเสพติด
- ๒.๕ การสงเคราะห์ สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
- ๒.๖ การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
- ๒.๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหจากอุบัติเหตุทางถนน ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และภัยจากการกระทำของมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม/การรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๓.๑ การรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๓.๒ การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น
- ๓.๓ การส่งเสริมประชาธิปไตย/การมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม

- ๔.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน
- ๔.๒ การส่งเสริมการลงทุน
- ๔.๓ การส่งเสริมการพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติฯ

- ๕.๑ การสร้างจิตสำนึกความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติฯ
- ๕.๒ การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๕.๓ การกำจัดและจัดการขยะ
- ๕.๔ การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง/ฝุ่นละออง
- ๕.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหจากภัยธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๖.๑ การส่งเสริมและพัฒนาในด้านการศึกษา
- ๖.๒ การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖.๓ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๗.๑ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- ๗.๒ การสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว
- ๗.๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ๗.๔ การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- ๗.๕ การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว
- ๗.๖ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๗.๗ การเพิ่มจำนวนและระยะเวลาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

- ๘.๑ การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- ๘.๒ การสร้างและพัฒนากลุ่ม(Cluster)
- ๘.๓ การส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
- ๘.๔ การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- ๘.๕ การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๘.๖ การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน/ท้องถิ่น
- ๘.๗ การส่งเสริม สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๙.๑ การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ
- ๙.๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติ และการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล(Good Governance)
- ๙.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคของทุกภาคส่วนการบริหารจัดการ และการตรวจสอบควบคุม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอเสนา

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เสนาเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
๔. พัฒนากลุ่มอาชีพส่งเสริมการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดขาย/จุดเด่น
๗. พัฒนาศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๘. ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมรักษาให้คงสภาพ
๙. พัฒนาระบบบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาข้อมูลด้านการเกษตร
๒. ส่งเสริมปัจจัยการผลิตทางการเกษตรให้ปลอดภัย
๓. พัฒนาการตลาด การขนส่งและผลิตภัณฑ์สินค้าการเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนาศูนย์เครือข่ายด้านการเกษตรปลอดภัย
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดขาย/จุดเด่น
๗. พัฒนาระบบดูแลสุขภาพผู้ผลิต ผู้บริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย
๘. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรปลอดภัย
๙. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
๑๐. ส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตรมุ่งสู่เกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเกษตรกร ที่นำร่องผลิตพืชผลทางการเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น(ร้อยละ ๕)

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป็นนโยบายที่มุ่งสร้างความสะดวกสบาย ที่ประชาชนตำบลลาดงา พึงจะได้รับ โดยเท่าเทียมกัน ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน นอกจากนี้ยังเป็น ปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนา ด้านอื่น ๆ ตามมา อีกด้วย โดยมี แนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- ๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ถนน อาคาร สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ในเขตตำบลลาดงา
- ๑.๒ ขยายเขตประปา ก่อสร้างระบบประปา ให้มีคุณภาพและมีปริมาณที่เพียงพอ
- ๑.๓ จัดให้มีระบบไฟฟ้าสาธารณะอย่างทั่วถึง
- ๑.๔ ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนสายหลัก ถนนสายรอง เพื่อให้มีการคมนาคมอย่างทั่วถึง สะดวก และปลอดภัย
- ๑.๕ ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสำนักงาน สำหรับรองรับการบริการประชาชน และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร
- ๑.๖ ปรับปรุง สถานที่จอดรถบริเวณหน้าสำนักงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาติดต่อราชการ

๒. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรม

เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมกิจการด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบายดังนี้

- ๒.๑ สนับสนุนการศึกษาทั้งระดับก่อนวัยเรียน ระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษา
- ๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ สนับสนุนงบประมาณโครงการต่าง ๆ ให้กับโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาและเรียนรู้มากยิ่งขึ้น
- ๒.๔ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนตำบลลาดงา
- ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนให้เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีคุณภาพ มี ศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้เรียน
- ๒.๖ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม และจัดหาอุปกรณ์ที่มีคุณภาพให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๒.๗ จัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อสร้างความอุ่นใจให้กับผู้ปกครอง
- ๒.๘ ส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา
- ๒.๙ พัฒนาศาสนสถาน ภายใต้กรอบโครงการวัด ประชา รัฐ สร้างสุข ตามนโยบายของกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
- ๒.๑๐ สืบสานวัฒนธรรมประเพณี วิถีชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. นโยบายด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป็นนโยบายที่ต้องการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งทางด้านการบริการ สาธารณสุข การสร้างเสริมสุขภาพ การสร้างงาน เสริมรายได้ และสร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการบริการ อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- ๓.๑ ดำเนินการพัฒนาทางด้านสาธารณสุขเชิงรุก โดยส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการสร้างเสริม สุขภาพของประชาชน และการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน โดยใช้งบประมาณกองทุน หลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลลาดงา
- ๓.๒ จัดให้มีระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของ ประชาชน
- ๓.๓ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านยาเสพติดทุกรูปแบบ
- ๓.๔ ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้กับเด็ก เยาวชนและประชาชนในพื้นที่

- ๓.๕ สนับสนุนให้มีการจัดฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน ศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายในครัวเรือน
- ๓.๖ จัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ในเขตตำบลลาดงา
- ๓.๗ จัดโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะต้นทาง โดยจัดหาถังขยะแยกประเภท วางประจำจุดในหมู่บ้าน และบริเวณสถานที่ที่เป็นส่วนรวม
- ๓.๘ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- ๓.๙ ขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๔. นโยบายด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- ๔.๑ พัฒนาประสิทธิภาพโดยสร้างมาตรฐานในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนวางระบบการป้องกันและระงับอัคคีภัย อุทกภัย และสาธารณภัยต่าง ๆ
- ๔.๒ จัดเตรียมบุคลากร และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง
- ๔.๓ สร้างภาคีเครือข่ายระหว่างองค์กรที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือสาธารณภัยซึ่งกันและกัน
- ๔.๔ จัดหาถังดับเพลิงตามมาตรฐานกำหนด ติดตั้งทุกหมู่บ้านในเขตตำบลลาดงา
- ๔.๕ ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องวงจรปิด CCTV เพื่อเฝ้าระวังความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้ประชาชน
- ๔.๖ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

๕. นโยบายด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร

การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นอีกนโยบายที่สำคัญ เน้นการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- ๕.๑ มุ่งเน้นส่งเสริมและรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของตำบลให้สะอาด สวยงาม และมีความเป็นระเบียบ
- ๕.๒ ส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์สองข้างทางของถนนสายหลัก ให้ร่มรื่น สวยงาม เป็นเอกลักษณ์ของตำบล
- ๕.๔ จัดให้มีสถานที่พักผ่อนและสวนสาธารณะภายในตำบล
- ๕.๕ จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะภายในตำบล โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๕.๖ จัดทำโครงการ คลองสวย น้ำใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม โดยการจัดวัชพืชและทำลายสิ่งกีดขวางทางน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำสาธารณะ
- ๕.๗ ปรับปรุงทัศนียภาพทางน้ำในเขตตำบลลาดงา รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการสัญจรทางน้ำ

๖. นโยบายด้านการเมือง การบริหาร

เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และตอบสนองภารกิจของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

- ๖.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยการร่วมคิดร่วมทำ ติดตามประเมินผล เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๒ สร้างระบบการบริหาร โดยเน้นหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
- ๖.๓ จัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ให้มีความรู้ ทักษะ นำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้ประชาชนที่มารับบริการได้รับความสะดวก และพึงพอใจสูงสุด
- ๖.๕ ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ เน้นการทำงานเป็นทีม ทำงานอย่างบูรณาการ ร่วมกับฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน และผู้นำกลุ่ม องค์กรต่างๆ ในพื้นที่
- ๖.๖ สนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางาน รวมถึงการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานมาใช้

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดงา

๒.๑ แนวทางการพัฒนา หรือยุทธศาสตร์ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

วิสัยทัศน์ (VISION)

“ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต อนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ”

พันธกิจ (Mission)

- (๑) พัฒนาการคมนาคมให้มีความสะดวก ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) ส่งเสริม สนับสนุน ด้านสุขภาพพลานามัย เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๔) ให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๕) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านการเศรษฐกิจ และการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ
- (๖) ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว ปกป้องจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) ส่งเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (๘) ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๙) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาบุคลากร

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- (๑) การคมนาคมสะดวกสบาย จากการก่อสร้าง และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
- (๒) ส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนา อนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน ห่างไกลยาเสพติด
- (๔) การดูแลให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๕) ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น พืชผลทางการเกษตรได้มาตรฐาน
- (๖) ประชาชนมีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ดี
- (๗) ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตามศักยภาพของตนเอง ปราศจากภาระหนี้สิน
- (๙) บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

เมื่อดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา โดยอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT แล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดงา ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แนวคิดหรือวิธีการที่แยกย่อยอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร อันเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร” ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นกรอบชี้แนะหรือส่วนหัวขบวนของชุดแผนงาน ซึ่งเป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่

กำหนดไว้ และเมื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์แล้ว หมายความว่า ย่อมบรรลุถึงภารกิจหลักที่ต้องการด้วย ภายใต้ยุทธศาสตร์ต่างๆองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนดแนวทาง(หรืออาจเรียกว่ายุทธศาสตร์ย่อย) เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางการดำเนินการให้บรรลุยุทธศาสตร์นั้น เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล มียุทธศาสตร์หลักและแนวทางการพัฒนาในการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงห้าปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดงา มีดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ การพัฒนาด้านคมนาคมและการขนส่ง ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนนสะพาน ๑.๒ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การบำรุงรักษาทางน้ำ ๑.๓ การพัฒนาด้านผังเมืองและการควบคุมอาคาร
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒.๑ การพัฒนาด้านส่งเสริมอาชีพ ๒.๒ การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม ๒.๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ๒.๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม นโยบายของรัฐบาล และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๓.๑ การพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓.๒ การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม ๓.๓ การพัฒนางานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ๓.๔ การพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓.๕ การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๔.๑ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการลงทุนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๔.๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการเกษตร ๔.๓ การพัฒนาด้านพาณิชยกรรม
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	๕.๑ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๕.๒ การพัฒนาด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหาหมอกควันและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย-สิ่งปฏิกูล
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนันทนาการ	๖.๑ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น และการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖.๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมและจัดกิจกรรมนันทนาการ
๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๗.๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน และสร้างจิตสำนึก ให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองท้องถิ่น ๗.๒ การพัฒนาด้านครุภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และระบบการให้บริการประชาชน ๗.๓ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร และการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

จากผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดงาด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

จุดแข็ง(Strength)

๑. มีวิถีชีวิตแบบสังคมชนบท มีความเอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูล รักความสงบ
๒. มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งพืชพรรณธัญญาหาร ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว
๓. มีมรดกทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น ศาสนสถาน,ประเพณี,วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งได้อนุรักษ์ สืบสานและปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา
๔. องค์กรมีความพร้อมเพรียง(Team Work) ในการปฏิบัติงาน
๕. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง

จุดอ่อน(Weakness)

๑. ประชาชนให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นน้อย
๒. ประชาชนบางส่วนพึ่งตนเองได้น้อย เนื่องจากเคยชินกับการรอรับความช่วยเหลือจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น
๓. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง
๔. ประชาชนบางส่วนประสบปัญหาความยากจน
๕. องค์กรมีภารกิจที่ต้องดูแล แก้ปัญหา และพัฒนาหลายด้าน ในขณะที่มีงบประมาณจำกัด
๖. บุคลากรไม่เพียงพอต่อการกิจ ยังขาดทักษะในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่

โอกาส(Opportunity)

๑. มีเขตพื้นที่อยู่ใกล้เขตชุมชนเมืองเสนา ทำให้การขยายสาธารณูปโภคสาธารณูปการครอบคลุมเกือบทั้งพื้นที่
๒. มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว
๓. พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตรได้ทั้งปี
๔. มีแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ เช่น กองทุนหมู่บ้าน, กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, โครงการเศรษฐกิจชุมชน ฯลฯ
๕. มีระบบหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่น หรือพื้นที่
๖. มีการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์

อุปสรรค(Threat)

๑. พื้นที่และภารกิจมาก งบประมาณมีจำกัด ทำให้พัฒนาไม่ทั่วถึง
๒. พื้นที่ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ อาทิ น้ำท่วมทุกปี, ภัยแล้ง น้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร
๓. เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เงินเฟ้อ น้ำมันแพง ฯลฯ มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้น แต่ได้สินค้าปริมาณเท่าเดิม
๔. กระแสบริโภคนิยม ทำให้ประชาชนบางส่วนให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม เกินความจำเป็นโดยไม่คำนึงถึงสถานะครอบครัวตัวเอง
๕. นโยบายประชานิยม ทำให้ประชาชนยังยึดติดกับการเป็นผู้รับเงินคอยแจกจ่ายแต่ไม่ทำอะไร รัฐบาล หน่วยงานของรัฐ องค์กรต่างๆ จะให้ความช่วยเหลือ ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ในการประกอบอาชีพของตน
๖. ปัญหายาเสพติดในชุมชน และเขตรอยต่อพื้นที่ใกล้เคียง
๗. สภาพการเมืองที่ยังไม่นิ่ง ทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆด้าน ลำช้าและไม่ต่อเนื่อง
